Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT,

annettu 20 päivänä maaliskuuta 2013,

eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä ja suuntaviivojen EKP/2007/9 muuttamisesta

(uudelleenlaadittu)

(EKP/2013/4)

(2013/170/EU)

(EUVL L 95, 5.4.2013, s. 23)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan keskuspankin suuntaviivat EKP/2014/12, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014	L 166	42	5.6.2014

▼B

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT,

annettu 20 päivänä maaliskuuta 2013,

eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä ja suuntaviivojen EKP/2007/9 muuttamisesta

(uudelleenlaadittu)

(EKP/2013/4)

(2013/170/EU)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan sekä 5.1, 12.1, 14.3 ja 18.2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä ja suuntaviivojen EKP/2007/9 muuttamisesta 2 päivänä elokuuta 2012 annettuja suuntaviivoja EKP/2012/18 ([1]) on olennaisesti muutettu. Koska niihin olisi tehtävä uusia muutoksia, suuntaviivat EKP/2012/18 olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 18.1 artiklassa määrätään, että Euroopan keskuspankki (EKP) ja niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro, voivat tehdä luottotoimia luottolaitosten ja muiden markkinaosapuolten kanssa ja että luottoa annettaessa vakuuksien on oltava riittävät. Eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 20 päivänä syyskuuta 2011 annettujen suuntaviivojen EKP/2011/14 ([2]) liitteessä I määritellään yleisehdot, mukaan lukien eurojärjestelmän luottotoimissa käytettävien vakuuksien vakuuskelpoisuusehdot, joiden perusteella EKP ja kansalliset keskuspankit ovat valmiita toteuttamaan luottotoimia.

([1]) EUVL L 218, 15.8.2012, s. 20.
([2]) EUVL L 331, 14.12.2011, s. 1.

▼B

(3) EKP:n neuvosto päätti 8 päivänä joulukuuta 2011 ja 20 päivänä kesäkuuta 2012 tehostettua luottotukea koskevista lisätoimenpiteistä pankkien antolainauksen ja likviditeetin edistämiseksi euroalueen rahamarkkinoilla; näihin kuuluvat myös eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista toimenpiteistä 14 päivänä joulukuuta 2011 annetussa päätöksessä EKP/2011/25 ([1]) säädetyt toimenpiteet. Lisäksi raha-, rahoituslaitos- ja rahoitusmarkkinatilastoista 1 päivänä elokuuta 2007 annetuissa suuntaviivoissa EKP/2007/9 ([2]) olevat viittaukset velvoiteprosenttiin oli linjattava vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annettuun asetukseen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) ([3]) asetuksella (EU) N:o 1358/2011 ([4]) tehtyjen muutosten mukaisiksi.

(4) Eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä annetun päätöksen EKP/2011/25 muuttamisesta 21 päivänä maaliskuuta 2012 annetussa päätöksessä EKP/2012/4 ([5]) vahvistettiin, että kansalliset keskuspankit eivät ole velvollisia hyväksymään eurojärjestelmän luottotoimissa vakuudeksi vakuuskelpoisia pankkien joukkovelkakirjoja, joiden takaajana on Euroopan unionin / Kansainvälisen valuuttarahaston ohjelman kohteena oleva jäsenvaltio tai jäsenvaltio, jonka luottoriskinarviointi ei täytä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden mukaista hyvän luottokelpoisuuden vähimmäisvaatimusta.

(5) Eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä annetun päätöksen EKP/2011/25 muuttamisesta 3 päivänä heinäkuuta 2012 annetussa päätöksessä EKP/2012/12 ([6]) tarkistettiin myös suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.2.3.2 kohdassa vahvistettua poikkeusta läheisten sidosten kiellosta sellaisten valtion takaamien pankkien joukkovelkakirjojen osalta, joita vastapuoli käyttää omaan käyttöön vakuutena.

(6) Eurojärjestelmän luottotoimiin osallistuvilla vastapuolilla olisi EKP:n neuvoston etukäteissuostumuksella oltava poikkeusoloissa mahdollisuus lisätä niiden liikkeeseen laskemien valtion takaamien pankkien joukkovelkakirjojen omaa käyttöä yli tason, joka niillä oli 3 päivänä heinäkuuta 2012. Etukäteissuostumusta koskeviin pyyntöihin olisi liitettävä rahoitussuunnitelma.

([1]) EUVL L 341, 22.12.2011, s. 65.
([2]) EUVL L 341, 27.12.2007, s. 1.
([3]) EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.
([4]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1358/2011, annettu 14 päivänä joulukuuta 2011, vähimmäisvarantojen soveltamisesta annetun asetuksen (EY) No 1745/2003 (EKP/2003/9) muuttamisesta (EKP/2011/26) (EUVL L 338, 21.12.2011, s. 51).
([5]) EUVL L 91, 29.3.2012, s. 27.
([6]) EUVL L 186, 14.7.2012, s. 38.

▼B

(7) Päätös EKP/2011/25 korvattiin 2 päivänä elokuuta 2012 suuntaviivoilla EKP/2012/18, jotka kansalliset keskuspankit panivat täytäntöön sopimus- tai sääntelyjärjestelyissään.

(8) Suuntaviivoja EKP/2012/18 muutettiin 10 päivänä lokakuuta 2012 suuntaviivoilla EKP/2012/23 ([1]), joilla väliaikaisesti väljennettiin ehtoja, joiden perusteella eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa vakuutena käytettävien omaisuuserien vakuuskelpoisuus määritetään, hyväksymällä Englannin punnan, jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräiset jälkimarkkinakelpoiset velkainstrumentit vakuuskelpoisiksi rahapoliittisissa operaatioissa. Tällaisiin jälkimarkkinakelpoisiin velkainstrumentteihin sovellettiin asianmukaisten valuuttakurssien historiallista volatiliteettia kuvastavaa arvonalennusta.

(9) Euroopan rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä annettujen suuntaviivojen EKP/2012/18 muuttamisesta 23 päivänä tammikuuta 2013 annetuissa suuntaviivoissa EKP/2013/2 ([2]) täsmennetään menettely, jota sovelletaan vastapuolen suorittaessa pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden takaisinmaksun ennenaikaisesti ja jolla varmistetaan, että kaikki kansalliset keskuspankit soveltavat samoja ehtoja. Erityisesti olisi pantava merkille, että suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä 1 olevassa lisäyksessä 6 vahvistettua taloudellista sanktiota koskevaa järjestelmää sovelletaan tapauksissa, joissa velan ennenaikaisen takaisinmaksun valinnut vastapuoli laiminlyö osittain tai kokonaan velvollisuutensa maksaa määräpäivään mennessä asianomaiselle kansalliselle keskuspankille takaisin maksettavan määrän.

(10) Suuntaviivoja EKP/2012/18 olisi nyt taas muutettava väliaikaisista muutoksista valuuttamääräisten vakuuksien vakuuskelpoisuutta koskeviin sääntöihin 19 päivänä joulukuuta 2012 annetun päätöksen EKP/2012/34 ([3]) sisällön sisällyttämiseksi sekä sen varmistamiseksi, että kansalliset keskuspankit eivät ole velvollisia hyväksymään eurojärjestelmän luottotoimissa vakuudeksi vakuuskelpoisia pankkien joukkovelkakirjoja a) jotka niitä käyttävä vastapuoli tai siihen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö on laskenut liikkeeseen, ja b) jotka ovat sellaisen jäsenvaltion täysimääräisesti takaamia, jonka luottoriskinarviointi ei täytä eurojärjestelmän hyvän luottokelpoisuuden vaatimusta ja joka EKP:n neuvoston arvion mukaan noudattaa Euroopan unionin / Kansainvälisen valuuttarahaston ohjelmaa.

([1]) EUVL L 284, 17.10.2012, s. 14.
([2]) EUVL L 34, 5.2.2013, s. 18.
([3]) EUVL L 14, 18.1.2013, s. 22.

▼B

(11) Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi Irlannin valtion liikkeeseen laskemien tai takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuutta koskevista väliaikaisista toimenpiteistä 31 päivänä maaliskuuta 2011 annetun päätöksen EKP/2011/4 ([1]), Portugalin valtion liikkeeseen laskemien tai takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuutta koskevista väliaikaisista toimenpiteistä 7 päivänä heinäkuuta 2011 annetun päätöksen EKP/2011/10 ([2]) sekä Helleenien tasavallan liikkeeseen laskemien tai täysimääräisesti takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuutta koskevista väliaikaisista toimenpiteistä 19 päivänä joulukuuta 2012 annetun päätöksen EKP/2012/32 ([3]) sisältö olisi muiden eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin ja vakuuskelpoisuuteen liittyvien väliaikaisten toimenpiteiden kanssa sisällytettävä näihin suuntaviivoihin.

(12) Näissä suuntaviivoissa vahvistettuja lisätoimenpiteitä olisi sovellettava väliaikaisesti, kunnes EKP:n neuvosto katsoo, ettei niitä enää tarvita rahapolitiikan välittymismekanismin tarkoituksenmukaisen toiminnan varmistamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Rahoitusoperaatioihin ja vakuuskelpoisuuteen liittyvät lisätoimenpiteet

1. Tässä päätöksessä vahvistettuja eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita ja vakuuskelpoisuutta koskevia sääntöjä sovelletaan yhdessä suuntaviivojen EKP/2011/14 kanssa.

2. Jos näiden suuntaviivojen ja suuntaviivojen EKP/2011/14 säännökset, sellaisina kuin kansalliset keskuspankit ovat panneet ne täytäntöön kansallisella tasolla, poikkeavat toisistaan, sovelletaan näitä suuntaviivoja. Kansalliset keskuspankit soveltavat edelleen kaikkia suuntaviivojen EKP/2011/14 säännöksiä muuttamattomina, ellei näissä suuntaviivoissa säädetä toisin.

▼M1

3. Sovellettaessa 5 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklaa, Helleenien tasavaltaa ja Portugalin tasavaltaa pidetään euroalueeseen kuuluvina jäsenvaltioina, jotka noudattavat Euroopan unionin/Kansainvälisen valuuttarahaston ohjelmaa.

▼B

2 artikla

Mahdollisuus pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden päättämiseen tai muuttamiseen

1. Eurojärjestelmä voi päättää, että vastapuolilla on tietyin edellytyksin mahdollisuus pienentää joidenkin pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden määrää tai päättää ne ennen eräpäivää (tällaista määrän pienentämistä tai päättämistä ennen eräpäivää kutsutaan jäljempänä yhteisesti myös ’velan ennenaikaiseksi takaisinmaksuksi’). Huutokauppailmoituksessa on täsmennettävä, sovelletaanko mahdollisuutta pienentää kyseisen

([1]) EUVL L 94, 8.4.2011, s. 33.
([2]) EUVL L 182, 12.7.2011. s. 31.
([3]) EUVL L 359, 29.12.2012, s. 74.

▼B

operaation määrää tai päättää se ennen eräpäivää sekä ilmoitettava mistä päivämäärästä tätä mahdollisuutta voi käyttää. Vaihtoehtoisesti nämä tiedot voidaan antaa muulla eurojärjestelmän asianmukaiseksi katsomalla tavalla.

2. Vastapuoli voi käyttää mahdollisuutta pienentää pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden määrää tai päättää ne ennen eräpäivää ilmoittamalla asianomaiselle kansalliselle keskuspankille määrän, jonka se aikoo maksaa takaisin velan ennenaikaisen takaisinmaksumenettelyn mukaisesti sekä päivämäärän, jona se aikoo tehdä tällaisen velan ennenaikaisen takaisinmaksun; ilmoitus on tehtävä viimeistään viikkoa ennen ilmoituksessa mainittua velan ennenaikaisen takaisinmaksun päivämäärää. Ellei eurojärjestelmä ole ilmoittanut toisin, velan ennenaikainen takaisinmaksu voidaan tehdä minä tahansa eurojärjestelmän perusrahoitusoperaation maksupäivänä, edellyttäen että vastapuoli on tehnyt tässä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vähintään viikkoa ennen kyseistä päivää.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tulee vastapuolta sitovaksi viikkoa ennen siinä tarkoitettua velan ennenaikaisen takaisinmaksun määräpäivää. Jos vastapuoli laiminlyö osittain tai kokonaan velvollisuutensa maksaa velan ennenaikaisen takaisinmaksumenettelyn mukaisesti erääntyneen määrän määräpäivään mennessä, tämä voi johtaa suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteen I lisäyksessä 6 olevassa 1 kohdassa tarkoitettuun taloudelliseen sanktioon. Taloudellisten sanktioiden määrääminen ei vaikuta kansallisen keskuspankin oikeuteen käyttää suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä II laiminlyöntitapauksia varten vahvistettuja keinoja.

3 artikla

Eräiden muiden omaisuusvakuudellisten arvopaperien hyväksyminen

▼M1

1. Eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa vakuuskelpoisia ovat — sellaisten omaisuusvakuudellisten arvopaperien lisäksi, jotka ovat suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevan 6 luvun mukaan vakuuskelpoisia — myös omaisuusvakuudelliset arvopaperit, jotka eivät täytä suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.3 kohdassa vahvistettuja luottokelpoisuusvaatimuksia mutta jotka muutoin täyttävät suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I vahvistetut omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat vakuuskelpoisuusvaatimukset ja joilla on kaksi hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskulle antamaa vähintään kolmen B:n luottoluokitusta ([1]). Niiden on lisäksi täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

([1]) Kolmen B:n luottoluokituksella tarkoitetaan vähintään Moody'sin luokitusta ”Baa3”, Fitchin tai Standard & Poor'sin luokitusta ”BBB-” tai DBRS:n luokitusta ”BBBL”.

▼M1

a) omaisuusvakuudellisten arvopaperien vakuutena olevien kassavirtaa synnyttävien omaisuuserien on kuuluttava johonkin seuraavista arvopaperiluokista: i) asuntolainat, ii) lainat pienille ja keskisuurille yrityksille, iii) liikekiinteistölainat, iv) autolainat, v) leasingsaamiset, vi) kulutusluotot, vii) luottokorttisaamiset;

b) kassavirtaa synnyttävät omaisuuserät eivät saa kuulua eri arvopaperiluokkiin;

c) omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena oleviin kassavirtaa synnyttäviin omaisuuseriin ei saa kuulua lainoja, jotka

i) ovat järjestämättömiä omaisuusvakuudellisen arvopaperin liikkeeseenlaskun yhteydessä, tai

ii) ovat järjestämättömiä hetkenä, jona ne omaisuusvakuudellisen arvopaperin juoksuajan aikana liitetään omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin, esim. kassavirtaa synnyttäviä omaisuuseriä vaihdettaessa tai korvattaessa, tai

iii) ovat strukturoituja, syndikoituja tai vipulainoja minä tahansa ajankohtana;

d) omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin liittyvissä sopimusasiakirjoissa on oltava sääntöjä hallinnoinnin jatkuvuudesta.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, joilla on kaksi vähintään yhden A:n luottoluokitusta ([1]), sovelletaan 16 prosentin suuruista markkina-arvon aliarvostusta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, joilla ei ole kahta vähintään yhden A:n luottoluokitusta, sovelletaan seuraavia markkina-arvon aliarvostusprosentteja: a) omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, joiden vakuutena on liikekiinteistölainoja, sovelletaan 32 prosentin suuruista markkina-arvon aliarvostusta, b) kaikkiin muihin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovelletaan 26 prosentin suuruista markkina-arvon aliarvostusta.

4. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi omaisuusvakuudellista arvopaperia, jonka vakuuskelpoisuus perustuu 1 kohtaan, jos se tai siihen läheisesti sidoksissa oleva osapuoli toimii korkosuojauksen tarjoajana omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin liittyen.

([1]) Yhden A:n luokitus tarkoittaa vähintään Moody's luokitusta "A3", Fitch tai Standard & Poor -luokitusta "A"- tai DBRS-luokitusta "AL".

▼B

5. Kansallinen keskuspankki voi eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa hyväksyä vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden vakuutena on asuntolainoja tai lainoja pienille ja keskisuurille yrityksille tai molempia, ja jotka eivät täytä suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.3.2 kohdassa vahvistettuja luottokelpoisuusvaatimuksia ja edellä 1 kohdan a–d alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, mutta jotka muutoin täyttävät kaikki suuntaviivoissa EKP/2001/14 vahvistetut omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat vakuuskelpoisuusvaatimukset ja joilla on kaksi vähintään kolmen B:n luottoluokitusta. Tämä koskee ainoastaan ennen 20 päivää kesäkuuta 2012 liikkeeseen laskettuja omaisuusvakuudellisia arvopapereita, ja näihin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovelletaan 32 prosentin suuruista markkina-arvon aliarvostusta.

6. Tässä artiklassa käytetään seuraavia määritelmiä:

1) käsite ’asuntolainat’ (residential mortgage) kattaa kiinteistövakuudellisten asuntolainojen lisäksi asuinkiinteistölainat, joiden vakuutena on takaus (ilman kiinteistövakuutta), edellyttäen että takaaja on maksuvelvollinen heti maksukyvyttömyystilanteessa. Takaus voi perustua erityyppisiin sopimusjärjestelyihin, esim. vakuutussopimuksiin, edellyttäen että takaajana on julkisen sektorin yhteisö tai virallisen valvonnan alainen rahoituslaitos. Tällaisessa takauksessa takaajan luottoluokituksen on täytettävä eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokan 3 vaatimukset koko transaktion juoksuajan;

2) käsitteillä ’pieni yritys’ ja ’keskisuuri yritys’ tarkoitetaan oikeudellisesta muodosta riippumatta yksikköä, joka harjoittaa taloudellista toimintaa ja jonka ilmoitettu liikevaihto tai, jos yksikkö on osa konsernia, jonka konsernin liikevaihto on vähemmän kuin 50 miljoonaa euroa;

3) käsite ’järjestämätön laina’ kattaa lainat, joiden kohdalla korkojen tai pääoman maksu on vähintään 90 päivää myöhässä, ja velallinen on luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ([1]) liitteessä VII olevassa 44 kohdassa määritetyllä tavalla maksukyvytön, tai jos on perusteltua aihetta epäillä, että täysimääräistä maksua ei saada;

4) ’strukturoidulla lainalla’ tarkoitetaan rakennetta, johon kuuluu lainasaamisia, joilla on muita saamisia huonompi etuoikeus;

5) ’syndikoidulla lainalla’ tarkoitetaan rahoittajaryhmän, ns. rahoittajasyndikaatin, antamaa lainaa;

6) ’vipulainalla’ tarkoitetaan yritykselle, jonka velkaantumisaste on jo huomattava, annettavaa lainaa, esim. buy-out- tai muun yritysoston rahoittamiseksi, jolla ostetaan velallisena olevan yrityksen osakkeita;

([1]) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

▼B

7) ’hallinnoinnin jatkuvuutta koskevilla säännöillä’ tarkoitetaan omaisuusvakuudellista arvopaperia koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa olevia sääntöjä, joilla varmistetaan, että hallinnoijan maksu- tai toimintakyvyttömyys ei johda hallinnoinnin päättymiseen, ja jotka sisältävät säännöksiä sijaan tulevan hallinnoijan nimittämisen käynnistämisestä sekä korkean tason toimintasuunnitelmasta, jossa määritellään käytännön toimenpiteet, joihin sijaan tulevan hallinnoijan nimittämisen jälkeen on ryhdyttävä sekä se, miten lainojen hallinnointi siirretään.

4 artikla

Eräiden muiden lainasaamisten hyväksyminen

1. Kansalliset keskuspankit voivat hyväksyä eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa vakuudeksi lainasaamisia, jotka eivät täytä eurojärjestelmän vakuuskelpoisuusvaatimuksia.

2. Kansalliset keskuspankit, jotka päättävät hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettuja lainasaamisia, vahvistavat tätä tarkoitusta varten vakuuskelpoisuusvaatimukset ja riskienhallintamenetelmät yksilöimällä poikkeamat suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I mainituista vaatimuksista. Tällaisiin vakuuskelpoisuusvaatimuksiin ja riskienhallintamenetelmiin on sisällytettävä edellytys, jonka mukaan lainasaamisiin sovelletaan vakuuskelpoisuusvaatimukset ja riskienhallintamenetelmät vahvistavan kansallisen keskuspankin jäsenvaltion lainsäädäntöä. Vakuuskelpoisuusvaatimukset ja riskienhallintamenetelmät edellyttävät EKP:n neuvoston ennakkohyväksyntää.

3. Kansalliset keskuspankit voivat poikkeustapauksissa EKP:n neuvoston ennakkohyväksynnän saatuaan hyväksyä lainasaamisia: a) jonkin toisen kansallisen keskuspankin 1 ja 2 kohdan nojalla vahvistamien vakuuskelpoisuusvaatimusten ja riskienhallintamenetelmien mukaisesti; tai b) jos näihin lainasaamisiin sovelletaan jonkin muun jäsenvaltion kuin sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon lainasaamisen hyväksyvä keskuspankki on sijoittautunut.

4. Toinen kansallinen keskuspankki antaa apua kansalliselle keskuspankille, joka hyväksyy lainasaamisia 1 kohdan nojalla, ainoastaan siinä tapauksessa, että tästä on sovittu näiden kahden kansallisen keskuspankin välillä ja EKP:n neuvosto on hyväksynyt tämän etukäteen.

5 artikla

Eräiden valtion takaamien pankkien joukkovelkakirjojen hyväksyminen

1. Kansallinen keskuspankki ei ole velvollinen hyväksymään eurojärjestelmän luottotoimissa vakuudeksi vakuuskelpoisia pankkien kattamattomia joukkovelkakirjoja a) jotka eivät täytä eurojärjestelmän hyvän luottokelpoisuuden vaatimusta, ja b) joita käyttää vastapuoli, joka on laskenut ne liikkeeseen, tai tähän vastapuoleen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö, ja c) ovat sellaisen jäsenvaltion täysimääräisesti takaamia

▼B

i) jonka luottoriskinarviointi ei täytä suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.3.1 ja 6.3.2 kohdassa säädettyä jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien liikkeeseenlaskijoihin ja takaajiin sovellettavaa eurojärjestelmän hyvän luottokelpoisuuden vaatimusta, ja ii) joka EKP:n neuvoston arvion mukaan noudattaa Euroopan unionin / Kansainvälisen valuuttarahaston ohjelmaa.

2. Kansalliset keskuspankit ilmoittavat EKP:n neuvostolle mahdollisista päätöksistään olla hyväksymättä vakuudeksi 1 kohdassa tarkoitettuja arvopapereita.

3. Vastapuoli saa eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa antaa vakuudeksi sellaisia kattamattomia pankkien joukkovelkakirjoja, jonka liikkeeseenlaskija on se itse tai siihen läheisesti sidoksissa oleva yhteisö ja jonka takaajana on veronkantoon oikeutettu ETA-maan julkinen viranomainen, enintään 3 päivänä heinäkuuta 2012 jo vakuudeksi annettujen tällaisten joukkovelkakirjojen nimellisarvoon asti.

4. EKP:n neuvosto voi poikkeuksellisissa tapauksissa myöntää enintään kolmen vuoden pituisia väliaikaisia poikkeuksia 3 kohdassa vahvistetuista vaatimuksista. Poikkeusta koskevaan pyyntöön on liitettävä rahoitussuunnitelma, josta käy ilmi miten poikkeusta pyytävä vastapuoli luopuu valtion takaamien pankkien kattamattomien joukkovelkakirjojen omasta käytöstä viimeistään kolmen vuoden kuluttua poikkeuksen myöntämisestä. Poikkeukset jotka on jo myönnetty 3 päivän heinäkuuta 2012 jälkeen ovat voimassa niiden tarkistukseen asti.

6 artikla

Englannin punnan, jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisten tiettyjen omaisuuserien vakuuskelpoisuus

1. Suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa kuvatut jälkimarkkinakelpoiset velkainstrumentit, jos ne ovat Englannin punnan, jenin tai Yhdysvaltain dollarin määräisiä, kelpaavat eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa vakuudeksi, edellyttäen että a) ne on laskettu liikkeeseen ja niitä säilytetään euroalueella, b) niiden liikkeeseenlaskija on sijoittautunut Euroopan talousalueelle, ja c) ne täyttävät kaikki muut suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa tarkoitetut vakuuskelpoisuusvaatimukset.

2. Eurojärjestelmä soveltaa tällaisiin jälkimarkkinakelpoisiin velkainstrumentteihin seuraavia arvonalennusprosentteja: a) 16 prosentin arvonalennusta Englannin punnan tai Yhdysvaltain dollarin määräisiin omaisuuseriin; ja b) 26 prosentin arvonalennusta jenin määräisiin omaisuuseriin.

3. Vakuuskelpoisia eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa ovat myös 1 kohdassa tarkoitetut jälkimarkkinakelpoiset velkainstrumentit, joiden korko on sidottu niiden valuutan määräiseen yhteen rahamarkkinakorkoon taikka kyseisen valuutta-alueen valtion inflaatioindeksiin, joka ei sisällä diskreettiin jakaumaan perustuvaa korkoa, ehdollisesti määräytyvää korkoa (range accrual), tietyissä rajoissa ehdollisesti määräytyvää korkoa (ratchet) tai vastaavia monimutkaisia rakenteita.

▼B

4. Edellä 3 kohdassa mainittujen hyväksyttävien valuuttamääräisten viitekorkojen lisäksi EKP voi EKP:n neuvoston hyväksynnän saatuaan julkaista verkkosivuillaan http://www.europa.eu luettelon muista hyväksyttävistä valuuttamääräisistä viitekoroista.

5. Valuuttamääräisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan ainoastaan näiden suuntaviivojen 1, 3, 5, 6 ja 8 artiklaa.

7 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden alarajan soveltamisen keskeyttäminen tiettyjen jälkimarkkinakelpoisten instrumenttien osalta

1. Niitä eurojärjestelmässä sovellettavia luottokelpoisuuden vähimmäisvaatimuksia, jotka täsmennetään suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteessä I olevassa 6.3.2 kohdassa vahvistetuissa jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimuksia koskevissa säännöissä, ei 2 kohdan mukaisesti tilapäisesti sovelleta.

2. Eurojärjestelmän määrittämää luottokelpoisuuden alarajaa ei sovelleta jälkimarkkinakelpoisiin velkainstrumentteihin, joiden liikkeeseenlaskijana tai täysimääräisenä takaajana on Euroopan unionin / Kansainvälisen valuuttarahaston kohteena oleva euroalueeseen kuuluva jäsenvaltio, paitsi jos EKP:n neuvosto päättää, että kyseessä oleva jäsenvaltio ei noudata rahoitustuen ja/tai makrotaloudellisen ohjelman ehdollisuutta.

3. Helleenien tasavallan liikkeeseen laskemiin tai täysimääräisesti takaamiin jälkimarkkinakelpoisiin velkainstrumentteihin sovelletaan näiden suuntaviivojen liitteessä I vahvistettuja erityisiä aliarvostusprosentteja.

8 artikla

Voimaantulo, täytäntöönpano ja soveltaminen

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2013.

2. Kansalliset keskuspankit toteuttavat kaikki 5 artiklan, 6 artiklan 3–5 kohdan ja 7 artiklan noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja soveltavat näitä suuntaviivoja 3 päivästä toukokuuta 2013. Ne antavat viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2013 EKP:lle tiedoksi näihin toimenpiteisiin liittyvät asiakirjat ja keinot.

3. Näiden suuntaviivojen 5 artiklaa sovelletaan 28 päivään helmikuuta 2015.

▼B

9 artikla

Suuntaviivojen EKP/2007/9 muuttaminen

Korvataan liitteessä III olevassa 5 osassa taulukon 2 jälkeinen kohta seuraavasti:

”***Kiinteämääräisen vähennyksen laskeminen valvontaa varten (R6):***

Kiinteämääräinen vähennys: Vähennystä sovelletaan kaikkiin luottolaitoksiin. Kukin luottolaitos tekee kiinteämääräisen enimmäisvähennyksen, jolla on tarkoitus vähentää erittäin pienten varantovelvoitteiden hallinnoinnista aiheutuvia kustannuksia. Jos [varantopohja × velvoiteprosentti] on pienempi kuin 100 000 euroa, kiinteämääräinen vähennys on yhtä suuri kuin [varantopohja × velvoiteprosentti]. Jos [varantopohja × velvoiteprosentti] on suurempi tai yhtä suuri kuin 100 000 euroa, kiinteämääräinen vähennys on 100 000 euroa. Laitokset, jotka saavat antaa konsolidoitua varantopohjaansa koskevia tilastotietoja ryhmänä (siten kuin asetuksen (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32) liitteessä III olevan 2 osan 1 jaksossa on määritelty), pitävät vähimmäisvarantoja ryhmän yhden sellaisen laitoksen välityksellä, joka toimii yksinomaan näiden laitosten välittäjänä. Vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) (*) 11 artiklan mukaisesti jälkimmäisessä tapauksessa ainoastaan ryhmä kokonaisuutena on oikeutettu kiinteämääräisen vähennyksen tekemiseen.

Vähimmäisvarantovaatimus lasketaan seuraavasti:

Vähimmäisvarantovaatimus = varantopohja × velvoiteprosentti − kiinteämääräinen vähennys

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) mukaisia velvoiteprosentteja.

_____

(*) EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.”

10 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan suuntaviivat EKP/2012/18 3 päivästä toukokuuta 2013.

2. Viittauksia suuntaviivoihin EKP/2012/18 pidetään viittauksina näihin suuntaviivoihin ja luetaan liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

11 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

▼B

LIITE I

Helleenien tasavallan liikkeeseen laskemiin tai täysimääräisesti takaamiin jälkimarkkinakelpoisiin velkainstrumentteihin sovellettava aliarvostustaulukko

Kreikan valtion joukkovelkakirjat	**Maturiteettiluokka**	**Kiinteäkorkoisten ja vaihtuvakorkoisten instrumenttien aliarvostus**	**Nollakorkoisten instrumenttien aliarvostus**
	0–1	15,0	15,0
	1–3	33,0	35,5
	3–5	45,0	48,5
	5–7	54,0	58,5
	7–10	56,0	62,0
	> 10	57,0	71,0
Valtion takaamat pankkien joukkovelkakirjat ja valtion takaamat yritysten joukkovelkakirjat	**Maturiteettiluokka**	**Kiinteäkorkoisten ja vaihtuvakorkoisten instrumenttien aliarvostus**	**Nollakorkoisten instrumenttien aliarvostus**
	0–1	23,0	23,0
	1–3	42,5	45,0
	3–5	55,5	59,0
	5–7	64,5	69,5
	7–10	67,0	72,5
	> 10	67,5	81,0

▼B

LIITE II

KUMOTUT SUUNTAVIIVAT JA MUUTOKSET

Suuntaviivat EKP/2012/18 (EUVL L 218, 15.8.2012, s. 20).

Suuntaviivat EKP/2012/23 (EUVL L 284, 17.10.2012, s. 14).

Suuntaviivat EKP/2013/2 (EUVL L 34, 5.2.2013, s. 18).

▼B

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Suuntaviivat EKP/2012/18	Nämä suuntaviivat
1–5 artikla	1–5 artikla
5 a artikla	6 artiklan 1–2 kohta
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
—	9 artikla
8 artikla	7 artikla
9 artikla	10 artikla
Päätös EKP/2011/4	Nämä suuntaviivat
2 ja 3 artikla	7 artikla
Päätös EKP/2011/10	Nämä suuntaviivat
2 ja 3 artikla	7 artikla
Päätös EKP/2012/32	Nämä suuntaviivat
2 ja 3 artikla	7 artikla
Päätös EKP/2012/34	Nämä suuntaviivat
1 ja 2 artikla	6 artiklan 3–4 kohta